

روزنه

سیاست‌های آنکارا گروگان مسئله کردها

● **ژیلا احمدی**؛ مسئله کردها همواره یکی از مهم‌ترین و چالش‌برانگیزترین موارد در سیاست‌های داخلی و خارجی ترکیه بوده است، به‌طوری‌که برای فهم سیاست‌های ترکیه در یک ربع قرن گذشته بدون درنظرگرفتن نقش ناسیونالیسم‌کرد و به‌خصوص گسره افراطی پ‌ک‌ک قادر به درک درستی از سیاست‌های اتخاذشده از سوی آنکارا؛ چه در داخل و چه در خارج از مرزهای ترکیه نخواهیم بود. ترکیه بزرگ‌ترین جمعیت کردنشین در جهان را داراست؛ جمعیتی تقریباً ۲۲ میلیون نفری که در فقیرترین و توسعه‌نیافته‌ترین مناطق این کشور زندگی می‌کنند. جمعیتی به این گستردگی مسلمانا مطالبات گوناگونی دارد؛ از حداقل حقوق شهروندی و اجتماعی گرفته تا دستیابی به استقلال که در راستای رسیدن به آنها تاکنون تلاش‌های بی‌شماری صورت گرفته و بالطبع مسائل و مشکلاتی را به‌همراه داشته است. آنکارا هیچ‌گاه به‌طور رسمی کردها را به‌عنوان اقلیت موجود در ترکیه نپذیرفته است. این در حالی است که کردها برخلاف یونانیان، یهودیان و مسیحیان ارمنی، اکثرا مسلمان بوده و جزء جامعه مسلمان ترکیه به‌شمار می‌آیند. در رابطه با ناسیونالیسم‌کردی بی‌شک یکی از افراطی‌ترین گروه‌ها، حزب کارگران کردستان یا همان پ‌ک‌ک است. ترکیه از سال ۱۹۸۴ تاکنون با نیروهای پ‌ک‌ک درگیر بوده و در این درگیری‌ها تاکنون صدها هزار نفر کشته، زخمی و بی‌خانمان شده‌اند. ورود نیروهای آمریکایی به عراق پس از سالل ۲۰۰۳ که به موجب آن سبل عظیمی از تسلیحات در عراق میان گروه‌های مختلف تقسیم‌بندی شد و بخشی از آن نیز نصیب کردها (به‌خصوص پ‌ک‌ک) و به دنبال آن جنگ در سوریه که موجب تحركات بیشتر کردها شد، شرایط را برای ترکیه به‌مراتب سخت‌تر کرد. با توجه به موارد مطرح‌شده، حال سؤالی که مطرح می‌شود این است که؛ مسئله کردها چه موانع و مشکلاتی را در سیاست‌گذاری‌های داخلی و خارجی آنکارا به وجود آورده یا به عبارتی دیگر چرا سیاست داخلی و خارجی ترکیه همچنان گروگان مسئله کردهاست؟ دراین‌میان می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد: حزب عدالت و توسعه که بیشترین پایگاه خود را در میان ترک‌تبارها دارد و دارای پایگاه اجتماعی قوی در میان آنهاست، در صورت توجه به مسئله کردها، از سوی ترک‌تباران که مخالف دادن حقوق بیشتر به کردها هستند، مورد انتقاد قرار گرفته و بی‌شک پایگاه اجتماعی آن متزلزل خواهد شد. حزب عدالت و توسعه در صورت توجه به کردها با مخالفت شدید ناسیونالیسم‌های پارلمان ترکیه مواجه خواهد شد. ناسیونالیسم‌های پارلمان نیز مخالف دادن حقوق بیشتر به کردها هستند و در صورت افزایش حقوق آنان، از خود واکنش نشان داده و مشکلاتی را به وجود خواهند آورد، به همین دلیل حزب عدالت و توسعه برای جلوگیری از تنش بیشتر در پارلمان از توجه به بخش کردنشین خودداری کرده است. در صورت توجه دولت ترکیه به مسئله کردها مسلما مسائل و مشکلات بسیاری پیش خواهد آمد که با توجه به ترکیب مشاوران ضعیف در حزب عدالت و توسعه که بیشتر بر اساس وفاداری و نه بر اساس شایستگی انتخاب شده‌اند، به نظر می‌رسد که در صورت توجه به آن اردوغان نتواند راه‌حل سازنده‌ای برای حل این مسئله پیدا کند. از طرف دیگر در صورت واکنش‌نشان‌ن‌دادن حزب عدالت و توسعه به کردها، اردوغان از طرف ارتش و افکار عمومی مورد فشار قرار خواهد گرفت. تیروهای پ‌ک‌ک پس از حضور نیروهای آمریکایی در عراق و بحران سوریه در سال‌های اخیر به تسلیحات بیشتری دسترسی پیدا کرده‌اند، (در پی اختلافات ترکیه و سوریه، دمشق همواره از جنبش‌های سیاسی مخالف آنکارا به‌خصوص پ‌ک‌ک حمایت کرده است) و درگیری‌ها میان آنها بیشتر شده است. در صورت واکنش نشان‌دادن حزب عدالت و توسعه، این حزب مورد انتقادهای بی‌شمار ارتش و افکار عمومی یا حتی با خطر کودتای ارتش (که تجربه آن را در ۱۵جولای ۲۰۱۶ داشته است) روبرو می‌شود. ترکیه که تا چندی پیش با توجه به سیاست راهبردی خود در جهت پیوستن به اتحادیه اروپا کام برمی‌داشت، در برخورد با مسئله کردها این چنان با مشکل روبرو نبود. با توجه به موازین پیوستن به اتحادیه اروپا که متضمن اعمال دموکراسی، حکومت قانون، حقوق بشر و حمایت از حقوق اقلیت‌های قومی بود- مسئله کردها، به‌مراتب ترکیه را با چالش‌های کمتری مواجه می‌کرد. البته تفاوت عمده‌ای بین نگاه اروپایی و ترکیه درباره مسئله کردها وجود دارد. اروپا تمام خواسته‌های کردها را به معنای دموکراسی‌خواهی و توجه بیشتر دولت به حقوق شهروندی تعریف می‌کند، اما آنکارا مسئله کردها و به‌خصوص گروه پ‌ک‌ک را تهدیدی برای امنیت ملی و تمامیت ارضی خود می‌داند. از طرف دیگر با وضعیت جنگی و ناآرام در عراق و سوریه، ترکیه همچنان نگران تشکیل یک حکومت کردستانی خودمختار است که با توجه به حضور کردها در این مناطق که ن‌تنها در ترکیه، بلکه سوریه، عراق و ایران را نیز شامل می‌شود، همواره امکان اتحاد میان کردها و تشکیل حکومتی خودمختار یکی از دغدغه‌های سیاسی روشن ترکیه است. البته به نظر می‌رسد که حزب عدالت و توسعه دراین‌میان نوعی بی‌سبستی را در قبال مسئله کردها در پیش گرفته و تا حد امکان به دنبال پاک‌کردن صورت‌مسئله است تا حل آن که این مسئله سیاست‌های آنکارا را همچنان در گروگان مسئله کردها نگه خواهد داشت.

صابر گل‌عنبري: آغاز پرهیا‌هوی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا و نمود آن در تصمیمات جنجال‌برانگیز و رفتارهای عجیب‌وغریب در زمینه‌های مختلف و به‌ویژه در روابط با کشورهای جهان از جمله ایران، ذهن آنهایی که مسائل آمریکا را دنبال می‌کنند، با سؤالات زیادی درباره اصول استراتژی ترامپ در سیاست خارجه‌اش از منظر روابط بین‌الملل روبرو می‌کند و از این رو در رابطه با جمهوری اسلامی ایران به نظر می‌رسد سیاست جدید دولت آمریکا در قبال این کشور بر دو نظریه شناخته‌شده در علم روابط بین‌الملل استوار است؛ یکی نظریه «مرد دیوانه» و دوم نظریه «بازی با برابند صفر».

۱.نظریه «مرد دیوانه»:

این نظریه را نظریه‌پرداز معروف آمریکا «هنری کسینجر»، مشاور امنیت ملی ریچارد نیکسون، رئیس‌جمهور آمریکا اختراع کرد و از آن در مذاکرات با ویتنامی‌ها هنگام جنگ آمریکا علیه ویتنام در دهه ۶۰ قرن گذشته استفاده کرد. کسینجر در نقش یک «میانجی دلسوز» به «له‌دوک تو»، رئیس هیئت مذاکره‌کننده ویتنامی هشدار می‌داد که اگر مذاکرات شکست بخورد و خیرش به نیکسون برسد، او مرد دیوانه‌ای است که از کوره در خواهد رفت و دستور می‌دهد کل ویتنام با خاک یکسان شود. هدف کسینجر این بود که مذاکره‌کننده ویتنامی را مجبور کند تا برای موفقیت این مذاکرات براساس معیارهای آمریکایی از مواضعش عقب‌نشینی کند. گویا امروز تاریخ تکرار می‌شود، اما این بار کسی که نقش یک «میانجی دلسوز» را بازی کند، وجود ندارد، بلکه دونالد ترامپ‌خود نقش ریچارد نیکسون و هنری کسینجر را در آن واحد بازی می‌کند؛ او رئیس‌جمهور آمریکاست و طبیعتا در جایگاه نیکسون قرار دارد و از سوی دیگر، تلاش می‌کند نقش کسینجر را به دو شیوه مخصوص خود بازی کند و از این رهگذر پیام روشنی را با این محتوا ارسال می‌کند که او «مرد ترسناکی» است و باید همگان از او بترسند؛ اول به واسطه تصمیمات، سیاست‌ها، رفتارهای عجیب‌وغریب و غیرمنتظره‌اش که دارای دو مشخصه «غافلگیری» و «وحشت» است و دوم به واسطه انتخاب افرادی در تیمش که به مکتب راست‌گرایان تندرو گرایش دارند؛ مثل مشاور استیو بانن که از استراتژیست‌های ارشد به شمار می‌رود و برخی، او را رئیس‌جمهور واقعی آمریکا می‌دانند و مایک پومپئو، رئیس سیا و دیگر اعضای کابینه‌اش. ماهیت این تیم که گرایش نظامی افراطی دارد، پیام این نظریه را تقویت می‌کند. در حقیقت تصادفی نیست که ترامپ ژنرال «جیمز ماتیس» را در راس وزارت دفاع قرار می‌دهد که به «سگ هار» (mad dog) شهرت دارد. علت چنین انتخابی هم این است؛ پیامی که ترامپ سعی در ارسال آن دارد، از قدرت و قوت بیشتری برخوردار باشد و «ترسناکتر» به طرف‌های هدف برسد.

۲.نظریه «بازی با برابند صفر»:

نظریه دومی که دولت جدید آمریکا در برخورد با ایران در پیش گرفته است، همان «بازی با برابند صفر» است. همان‌طور که مشخص است، منظور از این نظریه در روابط بین‌الملل این است که طرف‌های دیگر، همان بازیگران هستند و بران بین این طرف‌ها همانند یک بازی است. از این رو سیاستی که کشورها در قبال بحران‌های فی‌مابین براساس این نظریه در پیش می‌گیرند، دو حالت دارد: «بازی با برابند صفر» یا «بازی با برابند غیرصفر».

درخصوص جمهوری اسلامی ایران، ترامپ بازیگر، از نظریه «بازی با برابند صفر» استفاده می‌کند؛ به‌گونه‌ای که سعی می‌کند همه بازیگر ایرانی توانسته به دست آورد یا می‌تواند آنها را به دست آورد، به صفر برساند.

درحالی‌که ترامپ سعی می‌کند در شرایط فعلی از

«بازی با برابند صفر» در قبال تهران استفاده کند، باراک

اوباما، رئیس‌جمهور پیشین آمریکا، روش بازی با «برابند

دیپلماسی

رئیس‌جمهوری آمریکا با برجام چه می‌کند

راهبرد ترامپ در برابر تهران

دونالد ترامپ

غیرصفر» را در روابط با تهران در پیش گرفته بود؛ به این معنا که دستاوردهایی که او سعی کرد در رابطه با تهران داشته باشد، لزوما در مقابل به‌صفررساندن

بازی برای ایران یا زین بازیگر ایرانی نبود و این مسئله

به توافق هسته‌ای به شکل روشنی مشخص است.

توافقی که رئیس‌جمهور ایران از آن به‌عنوان توافق

«برد – برد» یاد می‌کرد.

به‌طورکلی، به نظر می‌رسد دونالد ترامپ در تعامل

با مسئله ایران از هر دو نظریه در شرایط فعلی استفاده

می‌کند. این احتمال هم وجود دارد که در نهایت بازی

براساس این نظریه‌ها به وضعیتی بینجامد که از آن

به‌عنوان «فاجعه» در روابط بین‌الملل یاد می‌شود، به

این معنا که به جنگی که در آن خسارت کلی برای هر

دو بازیگر است، منجر شود.

البته این احتمال در شرایط فعلی خیلی ضعیف

است و وارد نیست، اما در نهایت امر بعیدی هم نیست.

و با وجود این، هرگونه حادثه غیرمنتظره ولو در مقیاس

کوچکی در منطقه خلیج‌فارس می‌تواند به چالش

بزرگی میان تهران و واشگتن منجر شود.

به‌طورکلی، رئیس‌جمهور آمریکا از رهگذر دو

نظریه مذکور در تعامل با مسئله ایران، روی چهار

پرونده تمرکز و از این طریق تلاش خواهد کرد بر ایران

فشار وارد کند:

۱.پرونده برنامه موشکی:

به احتمال زیاد دولت جدید آمریکا تلاش خواهد

کرد برنامه موشک‌های بالستیک ایران را به «پرونده

داغی» در برهه پیش‌رو تبدیل کند که هرازچندگاهی در

صورت ادامه آزمایش‌های موشکی دفاعی ایران، آن را

مطرح و برای آن بهانه‌جویی کند.

مطرح‌کردن درخواست بررسی مجدد برجام، با مهره

پرونده هسته‌ای ایران و توافق بین‌المللی که دراین‌باره

وجود دارد، بازی کند تا با اعمال فشار بر ایران، بدون

استفاده از اقدام مشخصی علیه برجام، به اهدافش

برسد؛ او سعی می‌کند با بهانه‌های مختلف در

چارچوب برجسته‌سازی پرونده‌های دیگر مانند برنامه

موشکی به اعمال تحریم‌های جدید علیه کشوررساندن

تا جلوی فرصت‌هایی را که تهران در توافق هسته‌ای

به دست آورده یا به دست خواهد آورد، بگیرد. اعتراض

ترامپ در یکی از توییت‌های اخیرش به دستیابی ایران

به ۱۵۰ میلیارد دلار از دارایی‌هایش براساس برجام،

بیانگر این نکته است که وی از راه‌های مختلف تلاش

می‌کند چاشنی این توافق را به‌واسطه به‌صفررساندن

امتیازدهی‌های اقتصادی که تهران به موجب توافق

هسته‌ای به آن دست یافته با خواهد یافت، خنثی کند.

از این زاویه اعمال تحریم‌های اخیر به بهانه مقابله با

برنامه موشکی ایران قابل تفسیر است.

۳.پرونده نفوذ منطقه‌ای ایران:

در اینجا نشانه‌هایی قوی وجود دارد که حاکی است

دولت جدید آمریکا عملا تعامل با این پرونده را براساس

سیاستی که در عربی تحت عنوان «چیدن ناخنها»

مطرح است، شروع کرده است. در رأس این قرائن،

مسئله ایجاد مناطق امن در هر یک از کشورهای سوریه

و یمن قرار است از طریق مکلف‌کردن پناگنو به تهیه

طرحی دراین‌باره در ۹۰ روز دنبال شود و هدف غایی آن هم مقابله با نفوذ منطقه‌ای ایران است. همچنان که او این موضوع را در تماس‌های تلفنی جاگذاشته با پادشاه عربستان و رئیس‌جمهور ترکیه بررسی کرده و اعزام ناوشکن آمریکایی به سمت باب‌المندب نیز در این چارچوب می‌گنجد.

ظاهرا مقابله با این نفوذ در سوریه و یمن آغاز می‌شود و کشورهای دیگری مانند عراق، لبنان و فلسطین را نیز در نظر می‌گیرد. در همین راستا، مقابله با این نفوذ سهم بزرگی را در بیانیه شدیداللحن مشاور مستعفی امنیت ملی آمریکا درباره آزمایش موشک‌های بالستیک ایران به خود اختصاص داد. در این بیانیه به حمله اخیر انصارالله یمن به یک فروند ناوچه سعودی اشاره و ضمن هشدار به ایران، اعلام شد دولت اوباما در تعامل با رفتارهای «مذبذبانه» ایران از جمله انتقال سلاح به «تروریسم» و دیگر «اقدامات ناقض قوانین بین‌المللی» حمایت می‌کند، شکست خورد.

به‌طورکلی، موفقیت آمریکا در این پرونده، به همکاری روسیه بستگی دارد؛ از این رو شکلی که روابط آمریکا و روسیه در آینده به خود خواهد گرفت، در این خصوص بسیار مهم و تعیین‌کننده است. اگر دو طرف موفق شوند طومار گذشته را در هم ببیچند و صفحه جدیدی از روابط را آن‌طور که ترامپ وعده داده، بکشایند، به احتمال قوی این امر بر ضرر نفوذ ایران در منطقه است و آن‌طور که منابع آمریکایی می‌گویند، همکاری با روسیه برای جلوگیری از این نفوذ یکی از شروط دونالد ترامپ برای بهبود روابط با روسیه است.

۴.پرونده «مبارزه با تروریسم»:

آمریکا از زمان پیروزی انقلاب اسلامی همواره از این

پرونده علیه ایران استفاده ابزاری می‌کند.

در این پرونده، فاکتور اسرائیل کاملا تاثیرگذار و

هویدهاست. بعد از آنکه جورج بوش پسر، ایران را

در فهرست کشورهای محور «شرارت» قرار داد، این

مسئله در دوره باراک اوباما در سیاست آمریکا در قبال

تهران، کم‌رنگ شد؛ اما پس از اوباما، قرائن حاکی از این

است که این مسئله چهارمین پرونده مهمی است که

در جدول کاری دولت جدید آمریکا به رهبری دونالد

ترامپ برای انجام هر کاری در جهت پایان‌دادن به این

بار دیگر رهبران کاخ سفید مجددا از ایران به‌عنوان

«کشور حامی تروریسم در جهان» سخن می‌گویند و

همین اتهام به بخشی از نوشته‌های تویتری دونالد

ترامپ، اظهارنظرهای او و برخی از افراد نزدیک به او

در داخل دولت آمریکا تبدیل شده است. ازاین‌رو، گمان

می‌رود دولت جدید آمریکا تحت‌تاثیر لابی اسرائیلی

بیشتر از قبل در تعامل با ایران، روی این پرونده متمرکز

شود، به‌ویژه در شرایط کنونی که مبارزه با تروریسم در

جهان به کالای رایجی تبدیل شده است و کشورها و

قدرت‌های زیادی در لوی آن، اهداف خود را دنبال

می‌کنند. تلاش برخی جمهوری‌خواهان تندرو کنگره

آمریکا هم برای قراردادن نام سپاه پاسداران انقلاب

اسلامی ایران در فهرست سازمان‌های تروریستی در

این راستا می‌گنجد. خلاصه سخن اینکه به احتمال زیاد

رئیس‌جمهور آمریکا در آینده به نقش خود به‌عنوان

«مردی دیوانه» در مقابله با ایران ادامه خواهد داد تا از

بیانگر این نکته است که وی از راه‌های مختلف تلاش

می‌کند چاشنی این توافق را به‌واسطه به‌صفررساندن

امتیازدهی‌های اقتصادی که تهران به موجب توافق

هسته‌ای به آن دست یافته با خواهد یافت، خنثی کند.

از این زاویه اعمال تحریم‌های اخیر به بهانه مقابله با

برنامه موشکی ایران قابل تفسیر است.

۳.پرونده نفوذ منطقه‌ای ایران:

در اینجا نشانه‌هایی قوی وجود دارد که حاکی است

دولت جدید آمریکا عملا تعامل با این پرونده را براساس

سیاستی که در عربی تحت عنوان «چیدن ناخنها»

مطرح است، شروع کرده است. در رأس این قرائن،

مسئله ایجاد مناطق امن در هر یک از کشورهای سوریه

و یمن قرار است از طریق مکلف‌کردن پناگنو به تهیه

کوتاه‌د دیپلماسی

ظریف: گفت‌وگوی جدیدی با قاهره انجام نشده

● **فارس**؛ گفت‌وگوی جدیدی بین ایران و مصر صورت نگرفته، اما حتما در آینده از گفت‌وگو با قاهره استقبال می‌کنیم. این پاسخ محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران، درباره اظهارات «سامح شکری»، وزیر خارجه مصر که تماس‌های قاهره با تهران را تأیید کرده بود، است. ظریف با بیان اینکه در حوزه همکاری‌های بین‌المللی و درباره سوریه همواره با مصر گفت‌وگو داشته‌ایم، گفت: گفت‌وگوی جدیدی نبوده و همان گفت‌وگوهایی بوده است که من در حاشیه سازمان ملل و سایر جلسات با ایشان داشته‌ام. حتما هم در آینده از گفت‌وگو با قاهره استقبال می‌کنیم. او درخصوص اینکه آیا می‌توان به بهبود روابط تهران و قاهره در آینده امیدوار بود؟ نیز خاطرنشان کرد: باید درباره معضلات مشترک منطقه‌ای قدم‌به‌قدم پیش برویم. ظریف همچنین در واکنش به مواضع اخیر مقامات ترکیه علیه کشورمان، گفت: متأسفانه سیاست‌های اشتباه دولت ترکیه در گذشته باعث وضعیتی شده که مجبور هستند فرافکنی کنند و باعث تأسف است که این کار را انجام می‌دهند. وی افزود: امیدواریم کشورهای منطقه نیاز به همکاری کشورهای منطقه را کاملا درک کنند و این همکاری به‌جای این‌گونه صحبت‌های نامناسب مطرح و موضوع روز باشد.

رضا نجفی رئیس گروه ۷۷ شد

● **ایلنا**؛ رضا نجفی، سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان‌های بین‌المللی مستقر در وین، ریاست گروه ۷۷ در وین را به مدت یک سالعهده‌دار شد. این سازمان محملی برای بیان و ارتقای منافع جمعی کشورهای درحال‌توسعه و افزایش قدرت مذاکره این کشورها در سازمان ملل متحد در زمینه مسائل اقتصادی و امکانی برای افزایش همکاری فنی و اقتصادی میان کشورهای مزبور است. نخستین اجلاس سطح وزیران این نهاد در سال ۱۹۶۷ در الجزیره، پایتخت الجزایر، برگزار شد که منشور در این اجلاس تدوین شد. اکنون ۱۳۲ کشور در گروه ۷۷ عضویت دارند، اما با همان نام اولیه شناخته می‌شود.

عراقچی: برخی جناح‌ها منافع ملی را فدای منافع جناحی کردند

● **ایسنا**؛ سیدعباس عراقچی، معاون امور حقوقی و بین‌المللی وزارت امور خارجه، در نشست با اعضای خانه احزاب خراسان‌رضوی از دستاوردهای برجام و بهبود موقعیت جمهوری اسلامی سخن گفت. او همچنین با تأکید بر اینکه «برجام ایران را در نبرد با دشمنان سرپا کرده است»، مردم را منبع قدرت جمهوری اسلامی دانست و گفت: از همه دلواپسان برجام در کنار موافقان برجام تشکر می‌کنم زیرا نقاط ضعف را برجسته کردند که البته این مهم خاصیت انتقاد سازنده است. عراقچی با بیان اینکه همیشه بین دلواپس دلسوز و دل‌شکن نیز تفاوت وجود دارد، افزود: ورود برجام به حوزه سیاست داخلی، منافع و مضراتی برای برجام داشت. او با اشاره به اینکه برجام منجر به رشد بلوغ سیاسی در منافع ملی را فدای منافع جناحی کردند، اگر برجام به‌عنوان یک موضوع ملی باقی می‌ماند و فروملی نشد، بوده منافع بیشتری کسب می‌کردیم.

ادامه از صفحه اول

مهر تأیید دوباره آژانس

او تأکید داشت که برجام – توافقی که دونالد ترامپ از آن به عنوان بدترین توافقی که تاکنون دیده یاد می‌کند- از آنچه انتظار می‌رفت، باثبات است، به گفته آمانو، تا زمانی که طرف‌ها برجام را اجرایی کنند، این توافق از آنچه بسیاری فکر می‌کنند، پایدارتر است. مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی دیروز در گزارش خود بار دیگر پایبندی ایران را به این توافق اثبات کرد. رضا نجفی، سفیر و نماینده دائم ایران نزد سازمان‌های بین‌المللی، نیز در وین درباره این گزارش گفته است: «به طور کلی بیشتر گزارش مشابه گزارش قبلی است و فقط تحولات فنی از زمان گزارش قبلی تا حال اضافه شده است. مهم‌ترین تحول ذکرشده در گزارش، تزریق گاز به سانتریفیوژ آ‌ی آر ۸ (IRA) است که تأییدی بر ادامه فعالیت‌های تحقیق و توسعه هسته‌ای کشورمان بر طبق برنامه درازمدت اعلام‌شده از سوی ایران است». او با بیان اینکه این تحول و دستاورد فنی جدید را به دانشمندان هسته‌ای ایران تبریک می‌گویم، خاطرنشان کرد: «اشاره به سندهای مصوب کمیسیون مشترک و اجرای آنها و تکمیل اقدامات فردو که قبلا اعلام شده بود، از بندهای جدید دیگر گزارش است». نماینده دائم ایران نزد سازمان‌های بین‌المللی در وین افزود: «راستی آزمایی از محموله آب سنگین ارسال‌شده به خارج کشور که قرار است به خریداران خارجی فروخته شود، از موارد دیگر است». نجفی تصریح کرد: «واردکردن اولین محموله پنج‌کیلوگرمی از اورانیوم ۲۰ درصد غنی‌شده برای استفاده در راکتور تهران و پذیرش بارسان جدید که جایگزین بارسان خارج‌شده از فهرست ایران شده‌اند، نیز در گزارش ذکر شده است».